

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 230.087 van 3 februari 2015
in de zaak A. 211.616/IX-8321**

In zake: Philip FABRY
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Steve Ronse en Deborah Smets
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
President Kennedypark 6/24
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
die woonplaats kiest bij
de juridische cel van de afdeling Advies en Ondersteuning
onderwijsPersoneel
gevestigd te 1210 Brussel
Hendrik Consciencegebouw
Koning Albert II-laan 15

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 10 februari 2014, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de Vlaamse reffectatiecommissie van 9 december 2013 waarbij het bezwaarschrift van Philip Fabry tegen zijn reffectatie naar het CVO Leerdorp te 9000 Gent wordt verworpen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van der Gucht heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 januari 2015.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Gilles Dewulf, die *loco* advocaten Steve Ronse en Deborah Smets verschijnt voor de verzoekende partij en Marleen Broucke, adviseur, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker, industrieel ingenieur textiel en houder van het getuigschrift van pedagogische bekwaamheid, is als vastbenoemd leraar TV textiel voor 2/21 (tweede graad) en 5/20 (derde graad) tewerkgesteld in het provinciaal technisch instituut te Kortrijk en voor 14/20 in het PCVO West-Vlaanderen te Izegem (onderwijs voor sociale promotie), beide provinciale onderwijsinstellingen van de provincie West-Vlaanderen.

3.2. Bij aanvang van het schooljaar 2013-2014 wordt verzoeker voor 8/20 boventallig aan het PCVO te Izegem.

Op 18 november 2013 beslist de Vlaamse reffectatiecommissie verzoeker met ingang van 25 november 2013 te reffecteren in de betrekking van 3,25/23 satijnbindingen en 6/23 keperbindingen aan het CVO Leerdorp te Gent.

3.3. Bij brief van 21 november 2013 dient de directie van het CVO Leerdorp bezwaar in tegen de reffectatie van verzoeker. Zij wijst erop dat de uren waarop de lessen keperbindingen en satijnbindingen plaatsvinden samenvallen met de andere lesopdracht van verzoeker en dat die lessen, die al gestart zijn, niet verplaatst kunnen worden. Ook zou verzoeker, ondanks zijn vereist bekwaamheidsbewijs, geen kennis hebben van het handweven. Zij vraagt daarom een annulatie van de reffectatie of ten minste een mogelijkheid tot opleiding.

Op 23 november 2013 tekent ook verzoeker bij de Vlaamse reffectatiecommissie bezwaar aan tegen zijn reffectatie. Ook hij wijst op zijn gebrek aan kennis en vaardigheden en voorts ook op organisatorische moeilijkheden om de opdrachten te combineren met zijn andere opdrachten vanwege het samenvallen ervan en de reistijd en hij merkt op dat vacante uren in het provinciaal technisch instituut te Kortrijk die hij wenst op te nemen, toegekend zijn aan tijdelijken.

3.4. Met brieven van 9 december 2013 deelt de voorzitter van de Vlaamse reffectatiecommissie aan verzoeker en het CVO Leerdorp mee dat het bezwaarschrift van verzoeker niet aanvaard wordt, maar dat de commissie wel op het voorstel van de school van reffectatie ingaat om de uitvoering van de toewijzing uit te stellen tot 1 september 2014 zodat verzoeker de kans krijgt om zich in handweven bij te scholen:

“De voorgelegde organisatorische problemen worden door de Vlaamse reffectatiecommissie niet aanvaard als geldige grond om het bezwaar te

aanvaarden. Enerzijds omdat organisatorische redenen niet als dusdanig als geldige reden voor het niet aanvaarden van een reffectatie of een wedertewerkstelling opgenomen zijn in artikel 45 van het Besluit van 29 april 1992 van de Vlaamse Regering betreffende de verdeling van betrekkingen, de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie, de wedertewerkstelling en de toekenning van wachtgeld of wachtgeldtoelage. Anderzijds omdat dergelijke problemen (die neerkomen op het opstellen van een lessenrooster) intrinsiek eigen zijn aan het organiseren van onderwijs.

Aangezien de afstand tussen de woonplaats en de school van reffectatie niet meer dan 60 km bedraagt, kan er ook niet ingegaan worden op de argumenten betreffende de duur van de afwezigheid van de verplaatsing.

Het bezwaarschrift wordt dan ook niet aanvaard. De toewijzingen [...] blijven behouden.

De commissie gaat wel in op het voorstel van de school van reffectatie om de uitvoering van de toewijzing uit te stellen tot 1/9/2014 zodat de heer Fabry de kans krijgt om zich in tussentijd bij te scholen in handwerken.

Indien er elders uren ter beschikking zouden zijn, staat het de heer Fabry vrij om deze op te nemen als tijdelijk andere opdracht.”

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie

4. De verwerende partij werpt op dat verzoeker geen belang heeft bij het voeren van de huidige procedure, aangezien hij van de reffectatiecommissie de kans krijgt om zich in het handwerken bij te scholen, de bestreden beslissing om die reden vóór 1 september 2014 nog niet wordt uitgevoerd zodat verzoeker er nog geen nadeel van ondervindt en hij tijdens die periode van bijscholing zijn volledige salaris blijft ontvangen en dit zonder een lesopdracht uit te voeren.

Beoordeling

5. Verzoeker voert geen financieel belang aan, maar betwist de rechtmatigheid van zijn reffectatie naar het CVO te Gent. Die door verzoeker bestreden beslissing is griefhoudend, definitief en uitvoerbaar. Dat de tenuitvoer-

legging ervan uitgesteld is tot een latere datum, staat haar principiële aanvechtbaarheid niet in de weg.

6. De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van het enige middel

Uiteenzetting van het middel

7. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van het motiveringsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 17, 4°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 april 1992 ‘betreffende de verdeling van betrekkingen, de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie, de wedertewerkstelling en de toekenning van een wachtgeld of wachtgeldtoelage’ (hierna: het reffectatiebesluit).

Verzoeker herinnert aan de drie aspecten van zijn bezwaarschrift. Volgens verzoeker is de reffectatiecommissie hieraan voorbijgegaan.

Met betrekking tot het bezwaar inzake de toekenning van vacante uren te Kortrijk aan niet-vastbenoemde leerkrachten gaat de verwerende partij geheel voorbij aan de inhoud van het aangevoerde bezwaar. Van een zorgvuldig handelende en behoorlijk motiverende overheid mag worden verwacht dat wordt aangegeven waarom deze uren niet naar verzoeker zijn gegaan, dit ondanks uitdrukkelijk verzoek daartoe.

Het antwoord op het bezwaar inzake de organisatorische problemen – dat bepaalde problemen intrinsiek zijn aan het organiseren van onderwijs – betreft een nietszeggende, niet-onderbouwde en algemeen geformuleerde stelling die op geen enkel ogenblik aan de situatie van verzoeker werd afgetoetst. In dit verband moet volgens verzoeker worden opgemerkt dat organisatorische problemen, net zo goed als elk ander bezwaar dat verband houdt met de reffecta-

tie, als een geldige reden kunnen worden aanvaard om de reffectatie te weigeren. Nergens in het besluit wordt immers gesteld dat dergelijke problemen geen weigeringsgrond kunnen uitmaken. Ook heeft de verwerende partij nagelaten om *in concreto* onderzoek te doen naar de niet te onderschatten impact van de organisatorische problemen op het werk van verzoeker. Zo werd niet onderzocht of er bijvoorbeeld overeenstemming tussen de twee lessenroosters kan worden gevonden. Het is volgens verzoeker evident dat wanneer zulks niet het geval zou zijn, de uitoefening van de taak die aan hem wordt opgelegd, geheel onmogelijk wordt.

De verwerende partij gaat ten slotte voorbij aan het bezwaar inzake de gebrekkige kennis in hoofde van verzoeker door te stellen dat hij de kans krijgt om zich bij te scholen in handweven. Aldus wordt verzoeker zonder meer het verplicht volgen van een cursus handweven opgelegd met het oog op de opgelegde reffectatie. De verwerende partij gaat hiermee haar bevoegdheid zonder meer te buiten. Artikel 17, 4°, van het reffectatiebesluit van 29 april 1992 stelt immers louter dat de verwerende partij over de bevoegdheid beschikt om bezwaarschriften te beslechten en te beslissen over moeilijkheden met betrekking tot reffectaties. Nergens wordt haar de bevoegdheid toegekend om voorwaarden op te leggen in het kader van de beslechting van de bezwaarschriften.

8. In de memorie van wederantwoord argumenteert verzoeker dat hij “foutief” werd gereffecteerd. Hij stelt dat hij een zogenaamde combibaan uitoefende die, overeenkomstig het koninklijk besluit van 29 augustus 1985 ‘houdende harmonisering van de bezoldigingsregels van toepassing op het onderwijzend en daarmee gelijkgesteld personeel van het onderwijs met volledig leerplan en van het onderwijs voor sociale promotie of met beperkt leerplan’, voor de administratieve loopbaan als een volledig ambt in volledig leerplan wordt genomen, zodat hij bij het wegvallen van uren in die laatstgenoemde hoedanigheid in het PTI te Kortrijk moest en kon worden tewerkgesteld.

Verzoeker stelt voorts vast dat de verwerende partij in de memorie van antwoord erin slaagt een correcte verantwoording te geven in verband met de organisatorische problemen, maar hij is van oordeel dat dit in de bestreden beslissing had moeten gebeuren.

9. In de laatste memorie merkt verzoeker nog op dat organisatorische problemen niet uitdrukkelijk opgesomd hoeven te zijn in de lijst van geldige redenen om de reffectatie te weigeren; die lijst – artikel 45 van het reffectatiebesluit – vermeldt immers ook als reden “wanneer het bezwaarschrift aanvaard wordt”. Verzoeker mocht dus eender welk bezwaar formuleren en was niet gebonden aan de overige in artikel 45 opgesomde redenen. De reffectatiecommissie moest zijn bezwaren onderzoeken en, zo ze niet beschouwd kunnen worden als geldige weigeringsgronden, in de bestreden beslissing de redenen hiertoe aangeven. Verzoeker herhaalt dat elk onderzoek *in concreto* achterwege is gebleven.

Verzoeker blijft ook erbij dat de reffectatiecommissie hem een verplichting heeft opgelegd om zich bij te scholen, waartoe zij niet bevoegd is.

Beoordeling

10. Het voorliggende geschil heeft betrekking op de verwerping, door de Vlaamse reffectatiecommissie, van het bezwaar van verzoeker tegen de hem door die commissie opgelegde reffectatie.

De reffectatie vooronderstelt een terbeschikkingstelling van het getroffen personeelslid. Over de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking beslist evenwel niet de reffectatiecommissie, maar wel het schoolbestuur, *in casu* de provincie West-Vlaanderen.

Die terbeschikkingstelling is door verzoeker niet tot voorwerp van huidig geschil gemaakt. De verwerende partij merkt bijgevolg terecht op dat verzoeker bij haar aan het verkeerde adres is, indien hij meent dat het schoolbe-

stuur door de aanstelling van tijdelijke personeelsleden in vacante uren welbepaalde verplichtingen zou hebben miskend die hij aan zijn vaste benoeming kon ontleen. Verzoeker heeft in zoverre geen belang erbij, aan te voeren dat geen uitdrukkelijk antwoord is gegeven op dit aspect van zijn grief. Er kan door de verwerende partij immers maar één antwoord op worden gegeven – namelijk dat zij daarvoor niet bevoegd is – en dit antwoord is voor verzoeker niet batig.

11. De verwerende partij kan voorts worden bijgevalen waar zij stelt dat het reffectatiebesluit een volgorde vaststelt en dat wat de reffectatiecommissie met toepassing van artikel 17 van het reffectatiebesluit in eerste instantie te doen stond – en wat zij ook daadwerkelijk heeft gedaan – was het reffecteren van verzoeker “per kamer en in elke kamer per onderwijsniveau”, zijnde *in casu* het volwassenenonderwijs. Een toewijzing van uren in het secundair onderwijs zou neerkomen op een wedertewerkstelling, wat maar mogelijk is indien geen reffectatie mogelijk blijkt.

12. Het in de memorie van wederantwoord voor de eerste keer ontwikkelde argument dat de reffectatie “foutief” is omdat verzoeker een zogenaamde combibaan uitoefent zodat hij in een ambt in volledig leerplan moest worden tewerkgesteld is nieuw. Aangezien verzoeker dit reeds had kunnen aanvoeren in het inleidend verzoekschrift is het niet ontvankelijk.

Louter ten overvloede dan ook, zij vastgesteld dat verzoeker voor dit argument enkel steun zoekt in een koninklijk besluit van 29 augustus 1985 dat enkel een regeling bevat met betrekking tot de geldelijke harmonisering van de bezoldiging en geen regeling betreffende de administratieve loopbaan, laat staan over de reffectatie, de wedertewerkstelling of de voorrang voor tewerkstelling in enige onderwijsvorm.

13. Dat de voorgelegde organisatorische problemen door de Vlaamse reffectatiecommissie niet worden aanvaard berust op een dubbel motief. Ten eerste merkt de commissie op dat zulke redenen “niet als dusdanig als

geldige reden” zijn opgenomen in artikel 45 van het reffectatiebesluit. Die vaststelling bestrijdt verzoeker terecht niet. In de opsomming van artikel 45, 1° en 3° tot 14°, zijn geen organisatorische redenen te lezen.

Blijft, zoals verzoeker terecht opmerkt, als geldige reden om de reffectatie niet te aanvaarden de mogelijkheid bedoeld in artikel 45, 2°, van het reffectatiebesluit, namelijk wanneer de commissie het bezwaar aanvaardt. Dat doet de commissie niet, omdat zij “dergelijke problemen” – dat zijn de door verzoeker aangevoerde opmerkingen over het samenvallen van lesactiviteiten – intrinsiek eigen noemt aan het organiseren van onderwijs. Anders dan verzoeker, acht de Raad van State niet dat het tot de taak van de reffectatiecommissie behoort om *in concreto* de lessenroosters te onderzoeken, laat staan ze op te stellen. Na de reffectatie van een ter beschikking gesteld personeelslid ligt het op de weg van de betrokken schoolbesturen om ervoor te zorgen, dat dit personeelslid zijn opdrachten kan uitoefenen. Dat dit organisatorisch een heikele zaak kan zijn, wil de Raad grif aanvaarden. Maar even correct is de vaststelling, dat de kopzorg om lessenroosters aan te passen aan invallende en wegvallende leerkrachten permanent aanwezig is bij alle schoolbesturen – een intrinsiek probleem, met andere woorden. Door de tenuitvoerlegging met een jaar uit te stellen, verliest het argument overigens zijn impact en wordt aan het bezwaar wezenlijk tegemoetgekomen.

14. Verzoeker betwist niet dat hij met zijn diploma van industrieel ingenieur textiel, aangevuld met een bewijs van pedagogische bekwaamheid, conform de bijlagen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 23 april 2010 ‘betreffende de bekwaamheidsbewijzen en de salarisschalen voor de personeelsleden van de centra voor volwassenenonderwijs’, over het vereiste bekwaamheidsbewijs beschikt om de modules satijnbindingen en keperbindingen te onderwijzen.

De Vlaamse reffectatiecommissie was er dan ook ten volle toe gerechtigd verzoeker in de bedoelde betrekking aan het CVO Leerdorp te Gent te

reffecteren. Reaffectaties en wedertewerkstelling zijn er nu eenmaal op gericht, de vaste benoeming van onderwijspersoneel te verstevigen en niet om het pedagogisch comfort van de leerling te bewaken. Dat een personeelslid meent een opleidingsonderdeel waarvoor hij nochtans volgens zijn diploma gekwalificeerd is niet te kunnen of te willen geven, mag door de reaffectatiecommissie worden verworpen als geldige reden om de reaffectatie niet te aanvaarden.

15. Verzoeker merkt terecht op dat de Vlaamse reaffectatiecommissie niet vermag een gereffecteerd personeelslid bijscholing op te leggen. Maar verzoeker heeft die passus in de bestreden beslissing mis begrepen, want dat is niet wat de reaffectatiecommissie heeft beslist. Zij heeft enkel de reaffectatie van verzoeker, eerder vastgesteld als ingaand op 25 november 2013, uitgesteld tot 1 september 2014, met als overweging verzoeker aldus “de kans” te geven om zich bij te scholen in handweven. Of hij die vrijblijvende kans benut heeft of niet is voor zijn reaffectatie of voor de ingangsdatum ervan niet ter zake. Zoals gezien ondervangt dit uitstel wel de organisatorische moeilijkheden van de reaffectatie.

16. Het middel faalt.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 3 februari 2015, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Geert Van Haegendoren